

THRENODIA

In exequiis

DOMINÆ

NOBILISSIMÆ VIRTUTIBUSq; sui sexûs conspicuæ

ANNÆ CATHARINÆ

THARINÆ

natæ KIESLINGIÆ,

VIRI

Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi, atque

Consultissimi DOMINI

JOHANNIS GOTHOFREDI ROESNERI,

RÆ-CONSULIS REIPUBL. THORUNIENSIS

GRAVISSIMI, COLLEGIHQVE SCHOLARCHALIS

PRÆSIDIS,

UXORIS CHARISSIMÆ

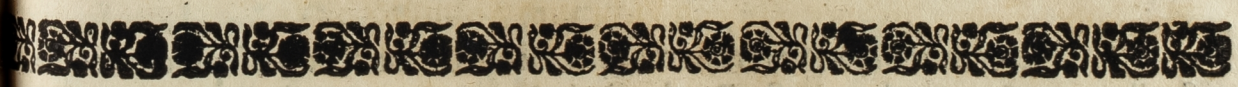
ANNO MDCCVIII. DIE XXX. SEPTEMBRIS

ipsâ Dom. XVII. post Trinit.

lugente calamo
expressa à

THOMA LINCKIO

SS. Theol. Stud.

E Typographeo Nobilissimi Senatus & Gymnasii.

Olvecomas, URBSALMA, tuas, Heliconia turba,

Et vos Pierides cytharas suspendite vestras

Tuque Minerva ROSAS lugubres pallida

sparge! (*)

Nunc ubi nos pestis vexant atrociora fata,
Quæ jam succincto Libitinæ tempore dant hunc,
Jam quoque dant illum, cui spes fuit ampla per annos
Nestoreos vixisse hodiè, ROESNERIA mortis
Falce resecta cadit placidæ spem vota que præter,
Conjux omninò tanto PRÆ-CONSULE digna,
Lux generis, sexusque sui speciosa corona,
Mille Marito MAGNIFICO solatia præbens,
Virtutis quoddam templum venerabile, fidus
Sinceræ pietatis amabile, copia fandi
Atque lepos data cui fuerant, quæ, dote supernâ
Corporis ac animi, referebat, prædita, odorem
Eximium, ROSA amoena quoad medio ipsa roseto
Florebat thalami, pascens ad aperta Mariti
Lumina, deliciasque creans nunc fata dolenti
Extinctæ subito uxoris, defloruit illa
Cum vix, crudeli mortis vi rapta minacis.
Scilicet hic mos est divini Numinis, ut vel

(*) Respicitur hic ad veterum morem, beatè Defunctorum sepulchra rosas aliis
ve floribus conspergentium, teste Prudentio in Hymno Exequiali, & Hieronymo, qui
in Epistola ad Pammachium de obitu uxoris: Cæteri mariti, inquit, super tumulos Con-
jugum spargunt violas, ROSAS, lilia, floresque purpureos conf. B. Geier, de luctu He-
bræor. c. 6. §. 18. Qvenstedt. de sepulturâ veterum c. 13. pag. 140. §. Sam. Bened. Carp-
zov. Off. Virid. in Præfat. pag. 30. 31. & D. Joh. Bened. Carpz. Conc. Funeb. Tom. 2.
pag. 2.

in medio sæpè abripiat modò flore subinde,
Quam sibi servatam voluit per tempora cuncta,
Transferat ac ipsam, (veluti transfertur in horto
Ad meliorem ejus tractum ROSA, quò magis illic
Proveniant flores) æternæ ad gaudia vitæ,
Coelestes Paradifcolas quæcunque manere
Verum testatur Numen, quod fallere nescit.
Idcum nunc quoque contigerit, VENERANDE
PATRONE,

Defunctæ in Domino Uxori, an defloruit ipsa,
Ex quo Parcarum invidiâ feralibus umbris
Occubat? Absit! idem medium fuit hæctenus illi,
Quo surrepta malis tot mundi, ad gaudia mille
Alterius vitæ translata est, ut ROSA munda,
Haud spinis ibi cincta magis crucis atque nefandi
Criminis, in Paradisiacis effloreat hortis.
Ossaque quantumvis tegat ejus putrida bustum,
Mox eadem rediviva tamen, seu florida reddet
Postrema ista dies, quæ floribus exuet orbem
Omnimodis, sanctisque dabit per secula centum
Deliciis vitæque frui felice beatis,
Ver ubi continuum est, ac largis messibus æstas.
Hac spe dum firmâ TE lactas, MAGNE VIR, esse
Inure studes ROSA odorifera hujus civibus Urbis,
Quod velut insigni præ se fert omine nomen.
Iud ut innumeros post hac quoque floreat annos
Sic vos graviter gemitus imo de pectore ducit,

Est

Est cui ROESNERI nomen venerabile' mecum:
 Summe DEUS, benefactorum qui reddis odorem.
 Quotti diè nobis largum, caput erige MAGNI
 ROESNERI declinatum, ut ROSA floreat ista,
 Ejus & auspicio quoddam sit porrò rosetum
 THORUNIVM, credat quò tandem quæque Sinistra
 Mens, TE consiliis PRÆ-CONSULIS hujus adesse,
 Quæ passim fovet, arcanis, nec pestifera urbem
 Amplius infestent mala; sed servata periculis
 Abelli pestisque ea cunctis florida semper
 Existat, desintque ipsi monumenta doloris,
 Quæ mœsti graviter pergant affligere pectus!

